

APHORISMI
DE
TRANSACTIONIBUS PACIS,

Qvos,

*Consentiente Ampliss. Philosoph. Ordin. in
Regia Acad. Aboënsi,*

PRÆSIDE

HENRICO HASSEL,

Eloquentiæ PROFESS. Reg. & Ordinar.

PRO GRADII

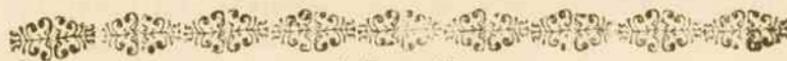
Publice bonis examinandos modeste sicut

GUSTAVUS ORRÆUS,

TAVASTENSIS.

Ad diem XII. Julii A:o MDCCXLVIII.

Loco horisqve ante meridiem convetus.

A BOÆ,

Excud. JOH. KÆMPE, Reg. Acad. Typogr.

МАСЛОВА

25

ОГРОМНАЯ ЗЕМЛЯЩАЯ

1909

Слово о земле и землях, земельных
правах, земельной реформе
и земельном праве.

ПОСАД ОГРН 31

запись в реестр земельных

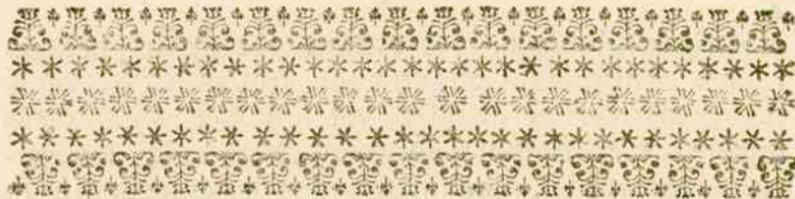
прав

о земельных и земельных

ЗЕМЛЯЩАЯ ГУСАЧ

запись в реестр земельных

прав земельных и земельных

APHORISMUS I.

Gentes, ut communi in terris non subjacent imperio, ita proprii juris sunt vindices. Hinc controversiarum decisionem, damni reparationem & securitatem a læsione in futurum, si amicæ transactioni, qvæ prius omnino tentari debet, locus non sit, nec justa fiat satisfactio, armis qvarerere necessum habent.

APHOR. II.

UT bellum sine iustis causis suscipiendum non est, & ne temper quidem, si vel hæ adfuerint; qvum regulas prudentiæ quoqve in re tanti momenti in consilium adhibere oporteat: ita neqve ultra modum, qvem veri illius fines statuunt, idem gerendum, ne ex justo injustum fieri incipiat; qvin etiam cogitandum, qvam anceps sit belli eventus. Ex statu igitur belli, naturæ adverto, in statum pacis, naturæ congruum, qvam primum possibile est, transitus ut fiat, jus naturæ mandat, syadet prudentia.

APHOR. III.

Componuntur bella, vel dum inferior superioris
A 2 arbi-

4 arbitrio se submittit, vel eventu rei dubio belligerantes communem adgnoscunt arbitrum, qui enatas controversias decidet, vel ipsi per legatos eas disceptant & finiunt; ad qvod aliquando concurrit mediatio s. conciliatio Tertii cujusdam, in quem controvertentes consenserint. Qvocunque demum modo restituitur pax, rata esse debet.

APHOR. IV.

AD pugnas decretoris relatas fuisse olim passiones pacis ex Historiis constat; qvum vero illis parum rationis inesse viderent Gentes, hodie in desuetudinem abiverunt.

APHOR. V.

Consensus compromittentium efficit, ut a decisione arbitri provocari non possit. Atque, si neutri parti addicctus esse perget, ad hunc quoque interpretatio transactionis pertinet.

APHOR. VI.

EX qvo tantum laborari cœptum est in librando æquihbrio Europæ, vix ullus reperitur populus, qui suam infra dignitatem positum esse non credat, rerum suarum arbitrium in aliud transcribere; qvare rario foret casus, si hodie pax aliqua per compromissum coalesceret.

APHOR. VII.

Differt a Mediatore Arbitre, qvod illius sit solvere controversia, hujus tantum propositiones utrinque datas communicare & conferre, consilia pacis subministrare & cærimonialia, qvæ circa hoc negotium observanda veniunt, curare. In utro-

utroque necessarium est requisitum immunitas a
partium studio.

APHOR. VIII.

Acceptatio mediationis ex belligerantium arbitrio pendet; adeoque nemo eam obtrudere potest. Quid? quod admittere Mediatorem interdum vetet ratio status; si nimis præter causas publicas moti beli, arcanae ad sint, quarum detectio officeret reipublicæ.

APHOR. IX.

Eligitur Mediator in eum finem, ut pacis negotium promoveat. Si autem inscio Mediatore conveniat inter controvertentes, ideo pax irrita reddi nequit; hujus quippe opera tanquam essentiale quid non ingreditur pacificationem.

APHOR. X.

Conventionem pacis Mediator quidem autenticè interpretari non potest; quod superioritatem involveret, æqualitati civitatum derogaturam; quin tamen testimonium hujus de vero illius sensu magnæ auctoritatis esse debeat, dubitari nequit.

APHOR. XI.

Jus præcedentiæ in confessu, quæque reliqua sunt Mediatorum jura, quemadmodum facto Principum originem debent; ita vel ex peculiari prævio pacto, vel recepta inter gentes consuetudine deducuntur.

APHOR. XII.

Exolevit dudum consuetudo pacis per obsides firman-

firmandæ; qvum pro factio alieno vitam vel salutem oppignerare nimis videatur durum: in ob-
sidum vero locum successerunt Sponsores.

APHOR. XIII.

Officium Sponsoris est, ut, si quis contrahen-
tium fidem datam migrat, viribus cum læso
junctis, eundem ad satisfaciendum cogat; unde se-
qvitur, Ispansionem nonnisi a Principe; vel populo,
qui jure armorum gaudet, præstari posse: Princeps
vero si proprio nomine hanc interponat fidem,
post obitum ejus nec successorem, nec gentem,
cui præfuerat, obligat.

APHOR. XIV.

Vltroneo consensu si a pactis discedant paci-
fientes, liberatur obligatione sua Sponsor. Nam
accessorium suum sequitur principale.

APHOR. XV.

De salute publica uti in bello, sic in pace agi-
tur; hinc de utroque decernere ad iura ma-
jestatica pertinet.

APHOR. XVI.

In transactionibus pacis omnia, qvam fieri pot-
est, accuratissime sunt definienda & verbis evi-
dentiissimis & certissimis exprimenda, ne ex diver-
sa interpretatione novæ existant controversiæ.

APHOR. XVII.

Belli incendium qvamvis cessaverit, non tamen
prorsus extinctum dici potest, nisi causæ il-
lius fuerint sublatæ. Pax igitur amnestiam inju-
riarum, tam ante bellum, qvam durante eodem
patratarum, complectatur oportet.

APHOR.

APHOR. XVIII.

Condonatio delictorum civibus, qui vel clam vel aperte contra rempublicam, cujus sunt membra, cum hoste moliti fuerant, pacem necessario non sequitur. Licet enim injuriæ ab hoste illatæ per pacem oblivioni datae censendæ sint; juri tamen suo perfidum civem puniendi quomodo hoc pacto ista renunciaverit respublica, concipi non potest, quum hoc ad internam ejus securitatem spectet; quare si facinus tale cuiquam remissum velit compacientium partium aliqua, conventioni id specialiter inferatur opus est,

APHOR. XIX.

DUm plures socii communem causam bello agunt, de singulis valet pax inita a principali; in hujus quippe factum reliqui consensisse presumuntur: hodierno vero usu singuli plerumque conventione pacis expresse comprehendi solent, quod etiam tutius est.

APHOR. XX.

Nisi in æternum sanciatur pax, haec ab induciis non distingvitur. Novis autem de causis motis armis, nemo fidem ruptam putet; siquidem solum earum injuriarum, ob quas motum est bellum, & quæ ipsum bellum fecutæ sunt, perpetua utrinque promittitur amnestia.

APHOR. XXI.

QVÆ ab omni interpretatione procul faciliere debet æquitas cerebrina, hanc a conventionibus pacis eo longius remotam esse convenit,
qvo

qvo certius constat, rem hic non judicari sed transigi.

APHOR. XXII.

QVÆ Principem inter & cives rebelles sancti-
tur pax suis cum conditionibus sancte est ser-
vanda; alioquin bellum civile facile recrudescere
potest. Quantum Galliam olim adflicxit ejusmodi
pax toties rupta, toties restituta?

APHOR. XXIII.

QVÆ alia pacta infirmare solet exceptio metus
& coactionis, hæc in conventionibus pacis
locum habere nequit. Sic enim pacificationes o-
mnes in se forent nullæ, qvum tales nunquam de-
essent prætextus. Qvin potius ideo geritur bel-
lum, ut qvod justum est, qvi sponte adprobare
non vult, coactus id faciat.

APHOR. XXIV.

LIbera non minus quam experientiæ plerumque
congrua erat vox Privernatis illius, qvi in
senatu Romano interrogatus, qvalem ab iis pa-
cem exspectarent, respondit: si bonam dederitis, &
fidam & perpetuam; si malam, baud
diuturnam.

